Ma Y

MA Y THẦN TƯỚNG

麻衣神相

Ma y thần tướng

Xem qua thần tướng Ma Y,

Biết người thiện ác biết tay gian tà

Biết trang phú quí vinh hoa,

Biết người hào kiệt, Vương gia thế nào.

Biết người thọ yểu ra sao,

Biết người mưu trí thấp cao trên đời.

Biết người an lạc thảnh thơi,

Biết người cùng khổ cả đời tân toan

Người nào ngũ nhạc hân hoan,

Chắc rằng quí tướng giàu sang trọn đời

Mắt xanh gia ngọc tốt tươi,

Bộ đi hoà hưỡn ắt người phong lưu

Đàn ông túc trí đa mưu,

Thiên đình rộng rãi, mũi cao dọn rồng.

Những người dựa bực tam công,

Tam đình khoảng hượt đôi tròng mắt trong.

Lưỡng quyền da ửng hồng hồng,
Mặt tròn mũi nhọn ắt lòng thông minh.
Người nào lòng rộng thinh thinh,
Trong bàn tay có chỉ hình chữ xuyên.
Người nào lòng dạ đảo điên,
Bộ đi nết đứng không yên nửa giờ.
Gái mà lòng dạ lẳng lơ,
Chơn mày rậm rạp, ngọc cơ hồng hồng.
Có chồng mà lại giết chồng,
Hình đi như rắn bụng trung bao giờ
Đàn ông hàm râu xơ rơ,
Mặt mày méo xẹo khác cơ nhiều bề.
Người nào đi bộ xàng xê,
Mặt thì nhiều thịt, lòng dê dạ trừu.
Người nào tía lia như cưu,
Lòng lang dạ độc oán cừu tư niên.
Những người cặp mắt đóng xiêng,
Chơn mày chữ bát, dạ liền gian manh.
Người nào tánh thật thông minh,

Tròng đen trong trẻo, thiên đình đóng cao.

Người nào tròng mắt nháy sao,

Cái miệng quai sách hỗn hào như tinh.

Người nào tròng trắng phân minh,

Tròng đen đen trạy khôn lanh hơn người.

Gái nào chưa nói đã cười,

Chưa đi đã chạy, thiệt người gian dâm .

Người nào nước da ngăm ngăm,

Chân mày quá nhãn cái cằm tròn vo

Thiệt người rành rẽ văn nho

Trong lòng sáng láng khó dò tim can

Người nào chơn mày dóng dang

Mũi cao miệng rộng khôn ngoan trong đời.

Người nào mày ngang đóng khơi

Mắt sâu mũi trống cả đời không dư.

Người nào mày đoạn mũi trư

Thiệt người cô độc môn lư một mình.

Sơn căn đứt đoan linh đinh,

Ông bà để của mấy nghìn cũng tiêu.

Anh em dù có bao nhiêu

Ở gần chẳng đặng trôi xiêu xứ người.

Mày giao mặt nám không tươi,

Lấy nhơn làm oán , vốn người xấu xa.

Người nào mặt láng da ngà,

Trai đôi ba vợ, gái đôi ba chồng.

Gái mà hai má hồng hồng,

Con mắt điên đảo có chồng theo trai.

Người nào mũi thấp mày dài,

Rày đây mai đó có hay bao giờ.

Trai mà tóc rối như tơ,

Vỗ đầu bẹp bẹp thất thơ cả đời.

Người nào tai phật miêïng dơi,

Nước da tươi nhuận thiệt người sống lâu.

Người nào tươi mướt bộ râu,

Dẫu ngèo cũng sướng trước sau trọn đời.

Người nào thuở bé mặt tươi,

Lớn lên u ám hay cười hay vui.

Thiệt là tướng yểu không xuôi,

Dẫu mà muốn sống nửa đời mồ côi.

Người nào năm nhạc chói ngời,

Chơn mày đứt đoạn thiệt người phá gia.

Người nào con mắt tà tà,

Lỗ mũi vạy vọ số đà bốn mươi.

Tướng mà như vậy những người,

Học dầu giỏi lắm cả đời làm dân.

Người nào mặt lớn mày gần,

Tú tài thi đỗ dần dần chắng sai.

Người nào lộ sĩ môi dầy

Tướng ai như vậy hạn tai rất nhiều.

Sớm mai chạy miết tới chiều

Những người như vậy làm nhiều không dư,

Thượng đình ngắn, hạ đình dư,

Nhiều khi làm hại, nhiều xừ làm nên.

Dầu mà cãi số trời trên,

Ví như sương tuyết nằm trên mặt trời.

Hạ đình ngắn , thượng đình dư,

Ắt là tể tướng trọn đời gần vua.

Dân mà như vậy không vừa,

Ắt rằng sự nghiệp sánh vua sự giàu

Phát phì nhỏ tuối lao đao,

Ba mươi sắp xuống chia bâu chẳng còn.

Phát phì mà lại phát quan,

Ba mươi sắp xuống dở dang nhiều bề.

Bốn mươi hình phát phê phê,

Công danh nối gót hưởng bề hậu lai,

Ốm mà nhan sắc tốt thay

Dẫu ngèo không cực hình hài chút nao.

Già mà nhan sắc chẳng sầu,

Ắt là cực khổ buổi đầu chẳng sai.

Ốm mà thân thể chẳng phai,

Hậu niên phát đạt hào tài hào quan.

Chơn mày dấu vạy như thoan,

Ắt là học giỏi khôn ngoan giữa trần.

Chơn mày chữ nhứt mặt gân,

Sát thê chi tướng hại lần hào con.

Râu ria đen chạy ngay bon,

Chắc rằng phước đức nhờ ơn về già.

Râu thưa quau quáu lo xa,

Hoe hoe đục đục lớn ra phong trần.

Mắt xanh mày đóng cao mân,

Thật người tánh xảo muôn phần thông minh.

Một mai dựa chốn triều đình,

Mão vàng đai bạc tài lành chẳng sai.

Người nào bất tướng vô tài,

Không no đùi vế lỗ tai tối mò.

Thiệt người tánh dữ hay lo,

Ông bà dẫu để tiền kho không còn.

Hoang đàng e chuyện thị phi,

Đọc pho thần tướng Ma Y giải buồn.

Thấy lời đặt để rất thông,

Diễn theo cuốn trước lời suông tiếng thường.

Thánh hiền truyền lại mấy chương

Người mà dụng tướng trước nương lòng lành,

Trai tài lo học cho rành,

Gái lành lo tập cửi canh việc thường.

Biết mùi đạo lý văn chương,

Giữ lòng trung hiếu là phương trao mình .

Trải xem mấy truyện mấy kinh,

Dạy điều nhân nghĩa giữ gìn lễ nghi.

Thấy người lâm chuyện hiểm nguy,

Ra công giúp đỡ tuỳ nghi phận mình.

Giữ lòng ngay thẳng tính thành,

Thi ân báo nghĩa trời đành phụ sao.

Giữ lòng đặng vậy mới là,

Dầu là tướng xấu đổi ra tướng lành.

Người nào ý tứ khôn lanh,

Đem lòng giận ác trời xanh hại liền..

Dẫu mà tướng tốt như tiên,

Đổi ra tướng xấu cũng liền theo sau.

Có người tròng trắng như sao,

Ngoài vành trong trẻo sách nào cũng thông.

Người nào gân trán hồng hồng,

Có tài văn học bình bồng bốn phương.

Người nào gân trán vàng vàng,

Tiền muôn cũng hết bạc ngàn cũng tiêu.

Đàn bà gương mặt buồn hiu,

Có gân trên trán phá tiêu gia tài.

Đàn bà tướng đi hàng hai,

Thiếu niên đau khổ, khắc hai đời chồng.

Người nào lỗ mũi hồng hồng,

Nút ruồi trên mũi nhiều chồng chẳng sai.

Người nào mình hạc sương mai,

Trong bàn tay đỏ tóc dài chấm chơn,

Thiệt người quí tướng hiền nhơn,

Ít ngèo ít cực sang hơn mọi người.

Đàn bà cặp mày tốt tươi,

Môi son da phấn miệng cười có khoen,

Tướng mà đặng vậy không hèn,

Có chồng vinh quí quả nhiên không lầm.

Người nào khoen mắt thâm thâm,

Bộ đi như máy lang tâm hơn người

Tướng khôn trật chín trật mười,

Tóc mây dợn sóng mấy đời thua ai.

Đàn ông văn vật có tài,

Tóc quăn mũi nhọn thiên đình đóng cao.

Người nào lòng dạ anh hào,

Có xoáy trên trán mắt sao mày dài.

Người dạ vú có tài,

Văn chương lỗi lạc trái tai có ngòi,

Người nào giả thật dối đời,

Bàn chân khuyết thủng ở nơi xứ người.

Người nào bộ miệng như cười.

Mũi rồng tai phật thiệt người sống lâu.

Dầu không có các có lầu,

Trọn đời thong thả phong lưu trọn đời.

Những người con mắt có ngời,

Mày dài quá mắt miệng cười có duyên,

Cả đời sung sướng như tiên,

Có chồng có lộc có quyền giàu sang.

Người nào cái mắt hiên ngang,

Bộ đi tướng đứng đàng hoàng mày ngang,

Dẫu không làm lớn trong làng,

Cũng là cực phẩm trào đàng chẳng sai.

Người nào mình hạc sương mai,

Bàn tay đỏ chót có tài thông minh.

Đàn bà được một tánh trinh,

Đàn ông như vậy thông minh hơn người.

Người nào con mắt lừ đừ,

Ấn đường tỏ rõ có hư bao giờ.

Những người tuổi lúc đương thơ,

Răng beo đầu nhọn thiệt là học hay,

Lớn lên cao chạy xa bay,

Dầu không thi đỗ tài hay hơn người.

Mày cao mắt rộng hay cười,

Lòng to sáng láng trong đời thua ai.

Đàn bà như vậy lạc loài,

Chơn mày đen trạy có hai đuôi rùa.

Tướng mà như vậy thẹn thùa,

Thấy trai ngoài ngõ rượt đùa không dung.

Người nào tướng dữ tướng hung,

Gái mặt méo xẹo hiếu trung bao giờ.

Dầu không tai nạn lúc tơ,

Lớn lên đói rách thất thơ ngoài đàng.

Người nào râu trổ vàng vàng,

Răng hô mắt lé trong làng ít ưa.

Người nào hàm răng lưa thưa,

Hai môi mỏng dánh thật là xảo ngôn.

Người nào tuồng mặt ám hôn,

Tóc khô trán trợt, hương thôn xa lìa.

Đàn bà bộ miệng tía lia,

Lẹm cằm tóc ít mấy đời sống lâu.

Người nào chơn mày như câu,

Hàm răng đóng thấp, cái đầu mũi cao.

Đàn bà nói giọng khao khao,

Tóc mây dợn sóng hỗn hào như yêu.

Người này gò má có triều,

Cái cằm lẹm khuyết, tóc nhiều ít nên.

Người nào trán xẹo một bên,

Mũi gãy thì sống ít trên hai từng.

Đàn ông mặt nhỏ lớn lưng,

Cũng là yểu tướng thọ chừng bốn mươi.

Người nào mày tóc tốt tươi,

Trên trán có chỉ thiệt người khôn ngoan.

Đàn bà mắt chớp quá lang,

Ửng đỏ gò má, mặt ngang, miệng dài,

Người nào khoé mắt chia hai,

Dường như giới luỷ cả đời không con.

Mày giao tay tợ đỏ son,

No đầy lại nhuyễn, ngón tròn, giàu sang.

Bàn tay nước da khô khan,

Thiếu niên sao khỏi gian nan nhọc nhằn.

Đại tiểu mà ra một lần,

Đờn bà như thế phong trần dâm ô.

Đờn ông mà cặp mày rô,

Râu ria loạn xị là đồ bất trung.

Xem đi xem lại cho cùng,

Mấy bộ sách tướng tóm trung một lời.

Cha sanh mẹ đẻ tốt tươi,

Giữ diều nhơn đức sánh người thánh tiên.

Ở cho tính nết đặng hiền,

Giữ toàn ba mối trăm giềng cho xong.

Dầu cho tướng phụng tướng rồng,

Thiếu câu trung hiếu cũng không ra gì.

Canh tràng giở sách Ma Y,

Lời thô tiếng kịch nghĩ suy ít hàng.

Giúp vui chư vị đồng bang,

Ngâm nga đêm vắng ít trang giải buồn…

mong rằng từ bài ma y thần tương bài thơ trên mọi người có thể rút ra thêm những kinh nghiệm nhìn nhận đời và nhìn nhận người cho riêng mình

MA Y HÌNH TƯỚNG

Luận xem văn sự con người
Phải hình quyền quới, phải đời phong
lưu Có người trí hoá tài mưu

Có người bần tiện tư ưu đêm ngày
Bàn chân đi đứng chẳng ngay
Trong bụng cũng vậy, có hay thế nào
Con mắt chân mày đóng cao
Mày sóc mày cáo hỗn hào lắm thay
Tai lừa tai ngựa hỡi bay
Dững đôi chân mày thế ấy cũng hư
Răng khít là răng Thiêm thừ
Ở ăn độc địa thời chừ lo âu
Người nào trán vận xoáy trâu
Thiên tinh là hiệu, có đâu cho vừa
Đôi tròng trắng bạc quá ưa
Nam dâm nhân phụ nữ hoà gian
phu Mỏng môi cao mỏ hồ đồ
Hồng hồng con mắt giết chồng như chơi
Khao khao giọng thổ tiếng cười
Vân vân tóc trán là người khôn ngan
Đêm ngày tự lự tân toan
Phỉnh người lấy của, dỗ người lấy công
Người nào mắt phụng mũi rồng
Trán cao bằng thẳng, cằm đồng nở nang
Trên cho cân dưới vững vàng
Ấn quyền cũng có trào đường có khi
Quới quyền dầu chẳng làm chi
Hương thôn người cũng kỉnh vì làm
trên Người nào lỗ mũi hỉnh lên
Của xe chất lại một bên cũng nghèo

Chân nai rồi lại chân cheo Bước
cao bước thấp cũng đều nên ghe
Râu thời quắn quắn râu dê
Ở ăn bội bạc nhiều bề gian manh
Người nào quản hượt thường đình
Ấn quyền cũng có, phẩm bình chất
cao Nhân trung sâu tợ như đào
Thung dung trên thế anh hào mới đang
Thiện từ trải khắp nhân gian
Ai khôn khôn với, ai ngoan ngoan cùng
Ấy nên một đứng anh hùng
Trên cân mày mặt, dưới bằng đít
tôn Dầu mà lao khổ sầu tuôn
Mặt cũng tươi tốt hơn tuồng hân
hoan Nói ra là sự dở dang
Lưng thô mặt đục, lòng lang bộn bàng
Dầu mình nằm trên đống vàng
Lâu mòn thời cũng một bàn tay không
Ra đi tính bước cứng còng
Rùng vai lắc chuyển động trong tới
ngoài Là người bần tiện hình hài
Mãn đời thì cũng đi vay của người
Mở miệng chưa nói đã cười
Bất bình nhãn mục, một đời lang vân
Người nào mắt phụng mũi lân
Mi trường quá mục mười phần tốt
thay Đã cân vừa chân vừa tay

Eo lưng thắt đáy bằng nay vững vàng
Ra đi tính bước khoan khoan
Chẳng giàu thì cũng làm quan nhưng
là Đầu mày mà lại dững ra
Có gan có ruột, gian tà vốn không
Gái mà da đỏ hồng hồng
Dài cằm rộng miệng có chồng lấy
trai Dầu mà lịch sự khoan thai
Tròng trắng trắng bạc, tròng đen đen
dầm Quả là cẩu hạnh lang tâm
Con mắt thể ấy thời dâm chẳng lầm
Còn người ân hậu lương tâm
Phương viên diện mạo ngâm ngâm má đào
Trung trung chẳng thấp chẳng cao
Nói năng thủng thẳng mày giao cung huyền
Mắt hẹp lại cao lưỡng quyền
Tai như tai Phật lòng hiền sống
lâu Ai mà ăn ở hiểm sâu
Lưng dài mặt rộng, hay chau môi
mày Nói rồi lại phủi hai tay
Thì mấy người ấy có tài là chhi
Làm người lấy đó mà suy
Râu rìa lông ngự có khi phản thần
Người nào nhãn lộ bất bình
Dĩ ân báo oán là tình gian hung
Nam nhân đa phát, bần cùng
Nữ nhân tiểu phát, ai dùng làm chi

Ai mà môi đỏ da chì
Ấy là chất phát vậy thì cũng nên
Người nào trán khuyết một bên
Thời lòng gian giả đâu nên trung bình
Làm người học lấy trong mình
Biết người mà lánh, biết tình mà ưa
Nịnh thần là thấy hay chưa
Râu rẽ hàm én mắt thời láo liêng
Dầu mà làm quan hay quân
Xảo ngôn xàm ngữ hại dân nhộn
nhàng Ai có ngũ lộ rõ ràng
Là tướng phú quới bạc vàng trên tay
Khổng đạo vào mao bằng nay
Bần cùng chi tướng tháng ngày tân
toán Anh hùng là tướng có gan
Ti hậu cho có mới trang anh hùng
Người nào mà canh nhân trung
Ở ai hại nấy có dùng chi đâu
Tam chủ là tướng công hầu
Tứ nhủ là báu đã giàu lại sang
Tiểu tiện nước chảy hai hàng
Rơi rơi hoa cải tợ dường mưa sa
Nhỏ thì ở cửa ở nhà
Lớn lên ở phủ, ở toà, ở cung
Đừng vương cái thói tham lam
Ngũ nhạc cho có thời làm to
thay Đái ra một giọt chảy gay

Bần cùng chi tướng tháng ngày lao đao
Hình dung thượng hạ mãng mao
Trường thọ chi tướng khổ lao chi bần
Cho toàn ngũ đoản chi thân
Ngũ trường cũng tốt, mười phần thêm
xinh Nhãn thanh quan thị bất bình
Láo lưng con mắt gian tình ai đương
Xảo ngôn xàm ngữ đa phương
Thượng nghiêm bất thuận, hạ phường đệ
huynh Ở cùng ai cũng chẳng tin
Lấy đen làm trắng trong mình mới cam
Đòng xa tay đánh cong cong
Bất bình lưỡng mục, thời lòng xấu
thô Nam tà nữ tính dâm ô
Lẽ nào nết cũng mồ hồ lắm thay
Có quắp tướng, duỗi hai tay
Như vậy thì cũng nhiều ngày khó khăn
Tiếng co éo, khít hàm răng
Giận rồi mới nói, nói năng châu mày
Ác nhân thêm thắt lắm thay
Độc từ kẻ ở chân tay trong nhà
Mặt thì xem trẻ như già
Lưu ly chi tướng, gian tà lại đeo
Nằm như thỏ, nằm như mèo
Cả đời thì cũng chịu nghèo không xong
Nằm như lân, nằm như hùm
Ngàn năm quới tướng mãn chung chi đời

Thánh hiền truyền hết mọi lời
Biết đời phúc đức biết đời giàu sang
Nói như sấm, cười như ran
Nam nhân vốn thật một trang anh hùng
Nói như sấm, cười như ran
Nữ nhân thế ấy thì hoang cửa nhà
Thánh hiền truyền lấy cho ta
Để xem cho biết mới ra con người.